

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/141/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120232504
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6120232504.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava- Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Ž. XX o zaplatenie 2.016,50 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 970,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 970,75 eur od 13.12.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou upomínaciu súdu Banská Bystrica dňa 03.02.2020 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 15.10.2020 žiadal, aby súd zviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.016,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.873,68 eur od 13.12.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 12.12.2017 medzi postupcom Tatra banka, a. s., odštepny závod Raiffeisen banka, Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 18.11.2014 Zmluvu č. 3500048669 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa žalobcovho tvrdenia žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 29.05.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 7 dní od vystavenia tohto oznámenia. Ku dňu postúpenia predstavuje jeho pohľadávka sumu vo výške 2.016,50 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1.873,68 eur, z riadneho úroku vo výške 105,33 eur, z úroku z omeškania vo výške 2,88 eur, z poplatkov vo výške 33,00 eur a zo sankčných poplatkov vo výške 1,61 eur

v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Na túto sumu žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadnu úhradu. Ohľadne uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 a rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Okrem sumy vo výške 2.016,50 eur si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 13.12.2017 zo sumy 1.873,68 eur, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, žiadosť o poskytnutie pôžičky č. 3500048669, akceptovanie žiadosti o poskytnutie pôžičky číslo 3500048669, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie, obchodné podmienky, poslednú výzvu na zaplatenie, platobnú históriu, oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky a pokus o zmier s podacím hárkom.

4. Žaloba bola pôvodne podaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, o ktorej upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 28Up/255/2020 zo dňa 25.02.2020, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, nakoľko sa zásielka vrátila z adresy B.I. XXXX/X, B. F. Ž. XX ako neprevzatá v odbernej lehote. Spis bol preto v súlade s § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov postúpený na prejednanie príslušnému Okresnému súdu Kežmarok a zároveň bol vydaný platobný rozkaz zo zákona zrušený.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručovaná oznámením o podanej žalobe podľa § 116 Civilného sporového poriadku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu vyzval na ozrejmienie náležitosti v listine „Akceptovanie žiadosti o poskytnutie Reiffeisen pôžičky číslo 3500048669“ zo dňa 18.11.2014 s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a oznámenie, v ktorom konkrétnom zmluvnom dojednaní bolo dohnuté právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok.

7. Na výzvu súdu žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 11.08.2021, v ktorom poukázal na legálnu definíciu celkových nákladov a celkovej čiastky v zákone o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že pôvodný veriteľ v zmluve označil celkovú čiastku ako celkové náklady. Predmetná náležitosť je v zmluve uvedená, pričom mal za to, že zákon neukladá označovať jednotlivé náležitosti v legislatívnom znení. Žalovaný bol oboznámený s čiastkou, ktorú musí zaplatiť bez ohľadu na označenie v zmluve. Poukázal na definíciu priemerného spotrebiteľa, adresáta ochrany poskytovanej spotrebiteľským právom EÚ aj SR, keď pri tzv. teste nekalosti obchodnej praktiky vychádzajú tak predpisy EÚ (najmä smernica 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách) ako aj zákon o ochrane spotrebiteľa z ekonomického správania nie príležitostného (kauzálného) spotrebiteľa, ale naopak zo správania tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorého pojem a význam si smernica prepožičala z predchádzajúcej judikatúry Súdneho dvora EÚ k slobode pohybu, a za ktorého je považovaný len ten spotrebiteľ primerane správne informovaný (reasonably well-informed), zároveň všímavý (observant) a rovnako tiež obozretný (circumspect). Takýto tzv. priemerný spotrebiteľ v judikatúre Súdneho dvora EÚ je len osoba kritická v jej správaní sa na trhu a osoba, ktorá sa sama informuje o kvalite aj cene tovarov, a ktorá sa správa suverénne ekonomicky (rozhoduje o kúpení či nekúpení tovaru alebo služby). Ak aj priemerný spotrebiteľ nie je vždy primerane správne informovaný, predpokladá sa, že je informovaný aspoň priemerne (averagely informed). Je teda zrejmé, že ani európske a ani vnútroštátne predpisy nechráni spotrebiteľa, ktorý bol a zostal neinformovaný v dôsledku svojej nevšímavosti prípadne neobozretnosti (alebo až ľahostajnosti a ľahkomyselnosti). Spotrebiteľa často poukazujú na „nespočetné množstvo“ vraj „neprimeraných zmluvných podmienok“. Je však potrebné si uvedomiť, že ak spotrebiteľovi vadili niektoré zmluvné klauzuly už v čase prípravy zmluvnej dokumentácie a v čase predloženia návrhu zmluvy na posúdenie, tak zmluvu vôbec nemusel a nemal uzavierať (prípadne pred podpisom iniciatívne: i) klásť otázky a ii) žiadať „dovysvetliť“ skutočný význam a zmysel zmluvných klauzúl, ktorým nerozumel). Ak však spotrebiteľ návrh zmluvy prijal a text zmluvy podpísal bez toho, že by sa snažil predtým porozumieť obsahu predloženého návrhu zmluvy (prípadne dokonca bez toho, že by si návrh zmluvy prečítal), tak takéhoto spotrebiteľa nemožno považovať za spotrebiteľa primerane

(resp. aspoň priemerne) správne informovaného, všímavého a obozretného, ktorého legitímne záujmy chráni právo EÚ a rovnako aj právo SR. K zosplatneniu pohľadávky uviedol, že možnosť zosplatnenia pohľadávky je obsiahnutá v čl. 2 Zmluvy bod 2.16 Omeškanie dlžníka.

8. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 06.10.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek vykázanému doručeniu predvolania fikciou doručenia, ktoré sa vrátilo ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote dňa 06.10.2021 a ktoré sa podľa § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje týmto dňom za doručené. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

9. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu s poukazom na písomné odôvodnenie žaloby a súdu predložené písomné vyjadrenie. Medzi stranami nedošlo k mimosúdnejmu riešeniu veci a zo strany žalovaného nedošlo ani k čiastočnému plneniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní. Mal za to, že listinnými dôkazmi preukázal poskytnutie úveru jeho právnym predchodcom žalovanému, pričom zo strany žalovaného nebola dodržaná dohodnutá platobná disciplína, a to ani napriek viacerým výzvam a upomienkam zo strany banky, v dôsledku čoho banka pristúpila k zosplatneniu poskytnutého úveru a následne k postúpeniu pohľadávky na neho. Je toho názoru, že boli dodržané všetky zákonné predpisy v súvislosti so zosplatnením pohľadávky ako aj jej postúpením. Žalovaného vyzýval na dobrovoľne splnenie záväzku, avšak neúspešne a z tohto dôvodu podal žalobu, na ktorej v celom rozsahu trvá. Podľa neho zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a žalovaný žiadne skutkové tvrdenia žalobcu účinne nepoprel. Vzhľadom k uvedenému žiadal žalobe vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, vyjadrením žalobcu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

11. Na základe žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky a jej akceptovania zo dňa 18.11.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.500,- eur. Zo žalobcom predloženej platobnej histórie súd zistil, že žalovanému bola dňa 18.11.2014 vyplatená suma 2.500,- eur. Žalovaný na poskytnutý úver uhradil podľa žalobcom predložených listinných dôkazov celkovo sumu 1.529,25 eur. Žiadnu ďalšiu splátku, ktoré mal uhrádzať vo výške 54,54 eur mesačne žalobcovi neuhradil. Právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu sumu úveru vo výške 2.016,50 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.873,68 eur, riadneho úroku vo výške 105,33 eur, úroku z omeškania vo výške 2,88 eur, z poplatkov vo výške 33,- eur a sankčných poplatkov vo výške 8,- eur, čo vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok.

12. Žiadosťou o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo dňa 18.11.2014 požiadal žalovaný právneho predchodcu žalobcu Tatra banku, a. s. odštepny závod Raiffeisen banka o pôžičku 2.500,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 16,00 %, výškou mesačnej splátky 54,54 eur, počtom splátok 72, splatnosťou splátky k 27. dňu v mesiaci a konečnou splatnosťou do 72 mesiacov od prvej splátky, celkovými nákladmi 3.926,88 eur a RPMN vo výške 17,49 %. Priemerná RPMN činila 17,33 %, . Žiadosť bola akceptovaná bez zmien dňa 18.11.2014 listinou označenou ako „Akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky číslo 3500048669“ a uvedenú akceptáciu prevzal žalovaný v ten istý deň, čo vyplýva z tzv. akceptačného listu. Prvá splátka bola splatná dňa 27.12.2014. Súčasťou zmluvy boli i Raiffeisen Obchodné podmienky účinné od 01.02.2014.

13. Z platobnej histórie na čl. 44 spisu vyplýva, že žalovanému bola dňa 18.11.2014 vyplatená suma 2.500,- eur. Žalovaný uhradil sumu 1.529,25 eur v jednotlivých splátkach, z ktorých suma vo výške 626,32 bola započítaná na úhradu istiny, na úhradu úroku bola započítaná suma 791,72 eur, na poplatky suma 109,- eur, na úhradu sankčných úrokov bola započítaná suma 0,86 eur a na úhradu úrokov z istiny v PD suma 1,35 eur.

14. Právny predchodca žalobcu v Poslednej výzve na zaplatenie zo dňa 18.04.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá ku dňu 15.04.2017 bola vo výške 142,54 eur do 7 kalendárnych dní od vystavenia výzvy. Zároveň vo výzve upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky (znamená to povinnosť zaplatiť celý zostatok pôžičky naraz). Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 29.05.2017 vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť pôžičky ku dňu 27.05.2017, pričom výška dlžnej sumy bola 2.009,59 eur. Žalovaný bol zároveň vyzvaný na úhradu dlhu do 7 dní od vystavenia oznámenia.

15. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu na žalobcu. Súčasťou zmluvy bola aj príloha, z ktorej vyplýva identifikácia zostatku pohľadávky týkajúca sa žalovaného zo zmluvy uzavretej dňa 18.11.2014 v celkovej výške 2.016,50 eur. Oznámením o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky banka oznámila žalovanému, že jeho peňažná pohľadávka vo výške 2.016,50 eur vrátane príslušenstva bola postúpená novému veriteľovi, spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017. Napokon pokusom o zmier zo dňa 04.11.2019 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 2.194,11 eur najneskôr do 14.11.2019. Žalovaný dlžnú sumu doposiaľ neuhradil.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 18.11.2014 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 18.11.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

22. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie:

písm. g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to

najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

26. Podľa čl. 2 Žiadosti o poskytnutie pôžičky bod 2.16 Omeškanie dlžníka ak sa dostanete do omeškania so splácaním pohľadávky banky zo Zmluvy o Raiffeisen pôžičke, banka postupuje nasledovne:

- a) omeškanú splátku pôžičky úročí sankčným úrokom, a to od prvého dňa omeškania,
- b) môže zaslať dlžníkovi upomienku/výzvu, v ktorej určí lehotu na vyrovnanie omeškanej splátky pôžičky a úrokov z omeškania,
- c) ak v stanovenej lehote omeškanú splátku pôžičky, sankčné úroky alebo inú pohľadávku banky zo zmluvy o Raiffeisen pôžičke neuhradíte a nedôjde ani k dohode medzi nami, bude mať banka právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pôžičky, ak ani následne neuhradíte pohľadávku banky zo Zmluvy o Raiffeisen pôžičke, bude mať banka právo zrealizovať ktorýkoľvek z dohodnutých zabezpečovacích inštitútov.

27. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky došlo k uzavretiu zmluvy o Raiffeisen pôžičke s dlžníkom- žalovaným, ktorá má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v obchodnom registri je poskytovanie úverov a fyzickou osobou- nepodnikateľom, ktorá má postavenie spotrebiteľa. Z označenia a náležitosti zmluvy je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pri ktorého právnom posúdení a uplatňovaní nárokov je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 18.11.2014.

28. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanému, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

29. V tomto spore ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca v tomto prípade preukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle

predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalovaný meškal so splátkami a žalobca predložil súdu výzvu s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.04.2017 a tiež predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 29.05.2017. Žalovaný podmienky predčasného zosplatnenia úveru ani zosplatnenie nerozporoval.

30. Ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd uvádza, že keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky v tomto prípade preukázané bolo, a teda boli splnené podmienky postúpenia pohľadávky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Následne žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017 s prílohou a taktiež výzvou na úhradu dlžnej sumy preukázal, že postupca Tatra banka, a. s. odštepny závod Raiffeisen banka pohľadávku voči žalovanému z úverovej zmluvy odplatne postúpil na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka (524 a nasl.), zákona o bankách (§92 ods. 8) a zákona o spotrebiteľských úveroch a taktiež v súlade s ustálenou judikatúrou, a to rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017.

31. Podľa zákona č.129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa platnej právnej úpravy súd je povinný ex offo podrobiť zmluvu kontrole v tom smere, či táto obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou účinnou v čase jej uzatvorenia. Ak by to tak nebolo, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Po posúdení spotrebiteľskej zmluvy predloženej žalobcom je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

32. Ohľadne už spomínaného § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. súd dáva do pozornosti, že okrem označenia Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je predmetné ustanovenie uvedené pod názvom Informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Už z jeho názvu vyplýva, že má informovať o všetkých pravdivých skutočnostiach a parametroch týkajúcich sa uzatváraných spotrebiteľských zmlúv. Okrem toho aj samotné vymedzenie pojmov v § 2 citovaného zákona presne špecifikuje a definuje podstatné údaje spotrebiteľskej zmluvy a v konečnom dôsledku je úlohou veriteľa podľa § 4 citovaného zákona poskytnúť spotrebiteľovi jasne, úplne a pravdivo všetky informácie týkajúce sa uzatváranej spotrebiteľskej zmluvy už pred jej uzavretím. Všetky podstatné náležitosti musia byť obsiahnuté v zmluve v čase jej akceptácie obidvoma zmluvnými stranami. Na nesplnenie týchto povinností následne nadväzuje ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v ktorom je výslovne uvedené, že v prípade absencie tam uvedených náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je úver bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle § 9 ods.2 písm. j) uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom uviesť sa musia všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

33. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky a jej akceptovania č. 3500048699 súd konštatuje, že tieto neobsahujú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., teda celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval tento údaj tak je zrejmé, že tento musel byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedený priamo v zmluve (v tomto prípade v žiadosti a jej akceptovaní), teda v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje či na dané jej podmienky pristúpi alebo sa rozhodne prípadne pre iný úver od iného poskytovateľa, preto ich všetky musí poznať v tomto čase. Tu neobstojí ani poukaz žalobcu na priemerného spotrebiteľa a na to, že predmetná náležitosť je v zmluve uvedená, pričom samotný žalobca mal za to, že zákon neukladá označovať jednotlivé náležitosti v legislatívnom znení a navyše sám vo vyjadrení uviedol, že v zmluve označil celkovú čiastku ako celkové náklady. Žalobcom predložená žiadosť a akceptácia má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejmé, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom, čo sa v súdnej veci pre neuvedenie údajov o celkovo splatnej čiastke nepodarilo.

34. V žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky v bode 2.1 a v jej akceptácii sú uvedené celkové náklady vo výške 3.926,88 eur, avšak podľa § 9 ods.2 písm. j) zákona č.129/2010 Z. z. v znení k 18.11.2014 povinnou náležitosťou zmluvy bolo uviesť celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Údaj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je ľahko pochopiteľný a zrozumiteľný, má svoje priame zákonné vymedzenie, priamu zákonnú definíciu v § 2 písm. h) zákona č.129/2010 Z. z., podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú podľa zákonnej definície v § 2 písm. g) všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zákon teda na rozdiel od tvrdenia žalobcu ukladá označovať tieto náležitosti v legálnom znení. Nie je preto možné pochybovať o tom, že pojem celkové náklady dlžníka spojené s úverom a pojem celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie sú synonymá, sú to úplne odlišné pojmy, ktoré majú jasnú zákonnú definíciu a obsah, tieto vyjadrujú niečo úplne iné a nemožno ich zamieňať.

35. Je potrebné zdôrazniť, že na nedodržaní zákonnej náležitosti zmluvy nemení nič na tom, že suma uvedená bankou vo výške 3.926,88 eur zodpovedá celkovo splatnej čiastke (splátka vo výške 54,54 eur x 72 mesiacov) a nie celkovým nákladom dlžníka, pretože v takom prípade ide o neurčitý, nezrozumiteľný údaj, ktorý nemôže byť platným naplnením zákonnej náležitosti. Ak sa totiž uvedie, že ide o celkové náklady dlžníka spojené s úverom (teda údaj podľa § 2 písm. g/ zákona) a k tomu suma zodpovedá v skutočnosti celkovo splatnej čiastke (teda údaju podľa § 2 písm. h/ zákona), tak potom o neurčitosti a neplatnosti daného údaja nemožno mať pochybnosti. Uvedená neurčitosť má nadväznosť aj na ďalší zákonom predpísaný údaj (RPMN), nakoľko podľa § 19 ods. 2 zákona na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a v zmluve sa majú uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom v tomto prípade je zjavné, že celková výška nákladov nie je suma 3.926,88 eur uvedená v zmluve.

36. Prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila (§ 266 ods.4 Obchodného zákonníka). Pojmy, slovné spojenia, či celé ustanovenia použité pri formulovaní zmluvy majú sa vykladať v neprospech (na ťarchu) tej zmluvnej strany, ktorá tento pojem použila po prvý raz, resp. na ťarchu strany, ktorá trvala na jeho zahrnutí do obsahu zmluvy. Tu to bol nepochybne veriteľ (banka) kto pripravil znenie žiadosti a akceptácie, teda práva znalý profesionál, u ktorého je absolútne samozrejmé predpokladať znalosť významu jednotlivých použitých zákonných pojmov, termínov a náležitostí, schopnosť rozlišovať ich a správne používať, preto aj následky tejto neurčitosti pokiaľ ide o vymedzenie zákonom predpísanej náležitosti zmluvy „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ musí znášať veriteľ v podobe zákonnej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ak teda banka ako profesionál uviedla v zmluve síce sumu zodpovedajúcu celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale s uvedením, že ide o celkové náklady spojené s úverom, čo podľa zákona je niečo úplne iné, nemôže ísť o platne dojednanú náležitosť. Takto uvedený údaj (náležitosť zmluvy) je totiž neurčitý, na ktorý treba potom hľadať akoby v zmluve uvedený vôbec nebol (§ 37 ods.1 Občianskeho zákonníka). Takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitosti zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods.1 a § 41 Občianskeho zákonníka, keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka).

37. S uvedeným názorom sa stotožnil aj Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 2CoCsp/47/2020 zo dňa 29.06.2021, cit.: „uvedený zákon v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (19.01.2017) jasne predpisoval v § 9 ods. 2 písm. k) ako náležitosť zmluvy ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Odvolací súd poukazuje na znenie § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ak žalobca

uviedol v zmluve síce sumu zodpovedajúcu celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale s uvedením, že ide o celkové náklady spojené s úverom, čo podľa zákona sú dva odlišné pojmy, nemôže ísť o platne dojednanú náležitosť, a preto takto uvedený údaj (náležitosť zmluvy) je neurčitý a treba naňho hľadieť akoby v zmluve uvedený vôbec nebol (§37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

38. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto mal za to, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Z predložených dôkazov je nesporné, že žalovaný vyčerpal sumu 2.500,- eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu uhradil žalovaný sumu 1.529,25 eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 970,75 eur. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 970,75 eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatil, súd v časti o zaplatenie sumy 970,75 eur žalobe vyhovel. V ostatnej časti nárokov žalobcu, na ktoré mu popri dlžnej úverovej istine pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nárok nevznikol, súd žalobu II. výrokom zamietol.

39. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 970,75 eur od 13.12.2017 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žalobca aj žalovaný boli v časti úspešní, pretože žalobe v porovnaní s uplatneným nárokom bolo v časti vyhovené a v časti bola zamietnutá. Žalovaný nárok bol v sume 2.016,50 eur, pričom v súdom priznanej sume 970,75 eur mal úspech žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá v sume 1.045,75 eur. Podľa pomeru úspechu v spore tak vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok. V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.